

[Augsburg], 27. Oktober 1562

An Joachim Camerarius d. Ä.

BSB, Clm 10370, Nr. 283.

Clarissimo viro, D. Ioachimo Camerario etc. domino et amico suo colendo. Leipzig.
 S. D. Etsi, quae tua est humanitas et singularis erga me benevolentia, literas meas non inuitum te legere vel ex eo conijcio, quod non tantum respondere dignaris, sed saepe etiam cessantem laccessis: tamen οὐ νέμεσις, τὸν γραμματοφόρον tibi multo esse iucundiorem, ἄλλωστε παρ' ἵτολοῖς πολλῷ ὁμιλικώτερον γενόμενον. Nam de doctrina et laureola quid scribam? μακαρίζω σὲ νὴ Δία τῆς εὐτεκνίας. Faxit Deus, vt nos te, tu tuis quam diutissimè fruamur. Τὰ περὶ τὸν ἀλάριχον ita se habent, vt à 4 satellitibus custodiatur, nec alterum iam mensem vlli mortalium ad eum pateat aditus, vnico famulo excepto. Idquē factum πρὸς τὸ κέντρον λακτίζοντι. Plura scribere sine dolore non possum: Gregoras mihi plus de acie oculorum ademit, quam peculio attulit. Sed coactus fui morem gerere autori primo peculij mei Antonio Fuggero. Nam per Demosthenem, Vlpianum, Aeschinem, Isocratem, et si quid aliarum nugarum a me est elaboratum, esurire mihi sanè licuit. Solus iste μιξοβάρβαρος μοναχὸς cum suis contubernalib[us] Choniate et Gregora δόσιν ὀλίγην μὲν, οὐ φίλην δὲ μᾶλλον ἢ ἀναγκαίαν mihi contulit, hac praesertim fortunae mutatione, in vrbe sumptuosissima et homini caelibī incommodissima. De Laonico accusari debeo a nemine, neque enim is quicquam ad me attinet, nisi quod ex parte conuersionem Clauseri cum Graeco contuli, Gundelij inspexi, vtrunque officio functum testari posse videor. Sed quid ad nos οἱ μιξοβάρβαροι τῶν νῦν τε καὶ ἔχθες ἑλλήνων λόγοι; vtinam res meliores et melius descriptsissent. Quantas enim alicubi nugas agit Choniates? Quantas multis in locis Gregoras? Quam multa ὁ νωθρὸς ἐκεῖνος μοναχὸς, ἀνφένος τὴν γνώμην καὶ καὶ ραστώνη συζῶν praetermittit, fustibus castigandus non verbis, quod in vita Iustiniani τὴν τῶν νόμων εἴτ' ἐπιτομὴν εἴτε κατατομὴν ne attingit quidem, saepè in nugis occupatus? Equidem me ab istis nugatoribus liberatum esse ita laetor, vt Deum precor, ne vñquam ad similes mihi sit veniendum. Et tu tuum desiderium à me expleri vis? Nugas ergo desideras? idquē in tanta copia praestantium autorum quos fortasse nec omnes legimus, nec sine voluptate relegemus. qua ego voluptate ἀνθιστηρίων νῦν ἀγομένων ita fruor vñ tecum, vt nunc demum viuere mihi videar, ἀπαλλαγμένος τῆς λαμπροτέρας ἢ ἡδίονος, δωδεκαετοῦς ἥδη, παρασιτίας. Istud verò παρ' ιστορίαν addere mihi videris (σύγγνωθι δέ μοι παρρησιαζομένω ἐπὶ τῇ ἀληθείᾳ) me fecisse vobis spem etiam aliorum librorum. Vbi quaeſo? An in Chalcocandylæ præfatione? Ea verò Oporini est, qui Georgij Cedreni, Pachymerij et Annae Caesarissae mentionem fecit. Ac Cedrenum quidem fateor et copiosiorem et elegantiorē esse Zonara, et editione videri digniorem. Sed serum post facta consilium, nisi forte, vt in Pachymerio a me factum, nonnulla scitu digna excerptantur. Caesarissae λογοειδικὰ ἔπη ἢ καὶ πολιτικὰ sunt in Augustano codice et maximè mutilata et corruptissima, καὶ πανηγυρικὰ μᾶλλον ἢ ιστορικὰ, nec, mea mea quidem sententia, digna editione. Et tamen nescio vbi editio expectari dicitur, ἀνθρακες δήπουθεν ὁ θησαυρὸς. S[exti] Empirici 3 libellos Henricus Stephanus vere proximo a se conuersos latinè tantum edidit, vbi graeca magis desiderari possunt, quam in Chalcocandyle. Oratio Mauriana mihi grata est, gratius fuisset id, quod a te scribis elaboratum. Sed desino. Est enim Ioachimus noster adducendus, vt cum nostro Cos. Heinzelio caenet, neque etiam decet vestros ἀσπασμοὺς nugis prolixiorib[us] interpellari. Valebis igitur et me in tuorum habere numero non desines. 27 Octobris 1562.

Hieronymus Wolfius

Tuus.